

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Rerum, in quacumq[ue] re, periti, quantum sint honorati?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Vide Seneca
de beneficijs.

maximam animus capere potest. Verum de hoc argumento, ij qui de beneficijs, & gratitudine scripsere, prolixè disputarunt. Nobis ea cura esse debet, vt benefacta non solum non occultemus, aut malè locata dici patiamur; verum etiam, vt delicta ipsorum in nos pensemus benefactis.

V.

7. Rerum peritis honorem deberi, inde notum est, quia honor ipse nihil est aliud, quam testimonium excellentiæ; peritiæ autem rerum vtiq; est quædam excellentia. Hinc in scholis Baccalaurei, Magistri, Doctores creantur; neque ipsi opifices aut magistri vocantur, quam peritiæ suæ specimen ediderunt. Tantò autem isti magis honore digni sunt, quia sunt saltem in certo genere sapientes. Dicitur enim belli dux sapiens miles, dicitur sapiens pictor, sapiens architectus. Cur autem dicitur: *Honora medicum, propter necessitatem*, & non potiùs propter excellentiam, aut sapientiam? ex necessitate nimirum medici monemur, ne patiamur ei in illum simus, quæ si non esset, parum illi ob sapientiam, aut excellentiam suam daremus. Nunc autem ex necessitate illius exsistamur ad diuinam sapientiam excellentiamque laudandam. Quamobrem non dicitur tantum: *Honora medicum propter necessitatem*, sed additur mox causa illa: *etenim illum creauit Altissimus. A Deo est enim omnis medela, & à rege accipiat donationem.* Qualem accepit Theombrotus medicus, seu, vt alij eum nominant, Eristratus, ab Antiocho rege, quem talentis centum sanauit. Manilius Cornutus, prouinciæ Aquitanicæ legatus, mentagra foedissima correptus, & sanitati restitutus, Medico, honorarij nomine, persoluit ducenta sestertia, quæ summa est nostrorum aureorum 4000. Erastratus, ob Antiochum ab infano amore malè sanatum, à Seleuco patre eius donatus est sexaginta millibus aureorum. Recentiora sunt exempla. Thadæus Florentinus Medicus, in tanta fuit autoritate, vt extra urbem proficiscenti sæpe in singulos dies numerarentur 50. coronati, & ad Papam Honorium IV. ab eo habuerit 100. Itaque toro, quo valetudinis illius curam gessit, tempore, fertur decem millia coronatorum collegisse. Petrus etiam Apponensis, medicus Paraxinus, numquam valetudinis curandæ causa ad ægros extra urbem Bononiensem vocatus prodijt, quin acceperit dietim 50. coronatos. Et sunt qui dicant eundem,

Eccli. 38. 1.

Vide Philipp.
Camerar.
cent. 1.
Horar. sub-
secm. c. 4.

eundem, ad Pontificem Honorium ægrotantem accersitum, singulis diebus, quadringentos coronatos, salarij loco, accepisse. Ludouicus quoque XI. rex galliæ, apud Cominæum, medico suo, mensurum stipendium decem aureorum millia dare solebat; sic, vt intra quintum mensem ille ab eo ad quinquaginta quatuor millia reportaret. Nec medicus iste dumtaxat, sed etiam nepos eius, atque eius ceteri vel propinqui, vel amici, eandem ob causam fuerunt honorati. Nam nepoti rex Episcopatum Ambianensem, amicis munera publica largiebatur. Quamquam sint, qui existiment, eam liberalitatem metu potius, quam reuerentia fuisse extortam. Persuaserat enim regi medicus, si ab eo discederet, regem diu superstitem viuere non posse. Non repetam hîc fabulosa illa de Apolline seu Phœbo, eiusque filio Æsculapio, de Machaono, de Podalirio; nec, veriora illa, de Hippocrate, de Galeno, de Rufino Nicaënsi, de Daphno Ephesio, de Auerröc, qui non more anicularum morbo morbum addere solebant, sed ipsam quoque arte sua mortem ab ijs, qui depositi deploratiq; fuerant, & iam alterum pedem in cymba Charontis habebant, depulerunt. In his quàm verus erat versiculus ille,

Dat Galenus opes? & dat Galenus honores?

Nam in ipsis isti opibus honorabantur. Cur non Deus? *A Deo est enim omnis medela.* Febricitantibus, inquit D. Chrysostomus, *medicos conuocamus, cubiculum certum tribuimus, & medicina legibus parere impellimus. Quas si negligunt, irascimur, & custodis apponimus, qui eos Medicorum præceptis viuere cogant. Quòd si magni pretij medicina opus fuerit, libenter impensam subimus, & Medicis ipsis non paruanam mercedem deponimus. At verò quando nos ipsi, heu, animà ægrotamus, ne ad medicum quidem accurrere volumus, nullam pecuniam impendere, nihil penitus providere; sed quasi publico quodam inimico & hoste nostro iacente, sic anima laborante afficimur.*

Eccli. 38. 7.
S. Chryf. in
c. 23. Matth.

Ne autem medicis tantùm cum opibus cumulatòs fuisse honores arbitremur. plenum carmen ad Iuris quoque consultos dignum intendit, est enim tale:

Dat Galenus opes, dat Iustinianus honores.

Possent hîc tota agmina producere eorum, qui Consiliarij, qui Prætores, qui Iudices, qui Cancellarij, qui Principum, qui Regum,

Pp

qui

VI.